

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: SANG TIL G. H. WAAGE

Citation: Møller, Poul Martin: "SANG TIL G. H. WAAGE", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-workid59968/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

SANG TIL G. H. WAAGE

Førstkommende Majdag, naar Skoven er grøn,
Et Savn man i Templet beklager:
Vor Frue forliser sin trofaste Søn;
Af Hallen den elskede drager.

Dog rejser han ej over Bølgen den blaa
Til Vestens de røde Barbarer.
Nej, Sjælland, hans Moder, saa længe hun maa,
I Favnen den ædle bevarer.

Rejs heldig til Sorøs det vaarlige Smil!
Du bliver i Venners Erindring.
I Sandhed! en halv Snes af sjællandske Mil
Kun lidet er Tanken til Hindring.

Mens her vi maa høre paa Vægterens Sko
Og Maaneskin øjne paa Muren,
Hist Fuglen i Skoven kun bryder din Ro,
Og priser dig Sommernaturen.

Rejs heldig til Absalons dejlige Lund,
Til Holbergs den blomstrende Have!
En Hilsen igennem din venlige Mund
Til Højskolens Mestre, de brave!

Paa vestlige Volde vil Mænd af dit Sogn
Om Morgenen vinke med Klædet,
Og stirre paa Støvet, der følger din Vogn,
Mens langsom den ruller i Strædet.

Og bliver ved Afsked dig Barmen for trang,
Paa Vejen du finder vel Kraften,
Mens Lærkerne følge dig Dagen saa lang
Til Sorøs det milde God Aften.

Det vildsomme Sind, der er vant til din Røst,
Bængstet vil savne dig ofte,
Og Enker og arme, der hørte din Trøst
Omkring paa de fattige Lofte.

Og her det bevidnes ved Vennernes Fest,
Mens Vinen i Bægrene daler:
Vi alle vil savne vor Ven og vor Præst,
Den blide, den aandige Taler.

ELSKOVSDIGTE

TIL LAURA

I .

Søde! sig, hvornaar skal jeg dig finde?
Alle mine Tanker til dig rinde,
Lille, blonde, barnlig blide Mø!
Smalle Jomfru med det store Øje!
Dig jeg ser paa Aftnens røde Høje,
I den blanke Nat paa dig jeg tænker,
Naar jeg stirrer i den dybe Sø.

O letskridende, snehvide Pige!
Jeg saa meget haver dig at sige,
Hvordan jeg saa trolig dig har søgt.
Gaar jeg ensom i de tavse Lunde,
Mine vaagne Drømme til dig stunde,
Og i skønne Morgenfantasier
Har jeg tit fortrolig med dig spøgt.

Hisset, hvor de fly, de hvide Duer,
Hvor mod Vest det fjærne Blaa jeg skuer,
Aner jeg, du har din stille Bo.
Korn for dine Kyllinger du spreder,
Mon da ogsaa efter mig du leder?
Savner mig din stille Pigetanke?
Rene Jomfru, ja det er min Tro.